

E 46/2013

Bilag:
- Den Europæiske
Menneskerettigheds-
konvention

Stillet af:
Satu Haapanen (gröna) og
Martin Kolberg (A)

Til:
Danmarks regering

J.nr. 13-00260-1

Til Danmarks regering

Skriftligt spørgsmål om hjemsendelse af nordiske statsborgere

Medborger- og Forbrugerudvalget i Nordisk Råd har de sidste tre år været optaget af den danske regerings praksis med hjemsendelse af nordiske borgere med behov for socialhjælp. Det resulterede i 2010 i udvalgsforslaget A 1515/medborger: "Om udvisning af nordiske statsborgere" og rekommandationerne *8/2010/medborger: "Udvisning af nordiske statsborgere"; og *9/2010/medborger: "Fortolkning af artikel 7 i den nordiske konvention".

I forlængelse heraf, stiler formand for udvalget, Satu Haapanen (gröna), og næstformand, Martin Kolberg (A) følgende spørgsmål til Danmarks regering:

- 1) Danmark har fra 2004 – 2010 hjemsendt 46 nordiske borgere med henvisning til deres behov for socialhjælp. Hvor mange nordiske borgere har Danmark hjemsendt de seneste tre år, med henvisning til deres behov for socialhjælp i Danmark, det vil sige i årene 2011, 2012 og 2013?
- 2) Hvor mange penge har Danmark sparet pr. år på hjemsendelser af nordiske borgere de seneste fire år, det vil sige i 2010, 2011, 2012 og 2013?
- 3) I Aktivlovens § 3 er vedvarende hjælp defineret som hjælp til forsørgelse i et halvt år. Mener Danmark, at en så kort periode giver et godt nok grundlag til at vurdere, hvorvidt der er tale om et vedvarende forsørgelsesbehov, og strider perioden – et halvt år – ikke imod EU-direktiv 2004/38/EF – (opholdsdirektivet) af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område?
- 4) Har der i det lovforberedende arbejde vedrørende Lov om aktiv socialpolitik § 3 været taget hensyn til Nordisk Konvention af 14. juni 1994 om Social Bistand og Sociale Tjenester, og overvejer Danmark at ændre rækkefølgen i § 3 på stykkerne 4, 5 og 6, da de ifølge dr.jr. Kirsten Ketscher kan have negativ betydning for fortolkning af nordiske statsborgeres rettigheder (fremført i artiklen "Hjemsendelse af nordiske statsborgere – en kritisabel dansk praksis" i værket "Undring og erkjennelse" fra 2013)?

- 5) I Lov om aktiv socialpolitik § 3, Stk. 5. fremgår følgende: "Personer, der er omfattet af den nordiske konvention om social bistand og sociale tjenester, kan ikke hjemsendes, hvis de lovligt har boet her i landet i mere end de sidste 3 år. Personer, der er omfattet af den europæiske konvention om social og sundhedsmæssig hjælp af 11. december 1953, kan kun hjemsendes i henhold til bestemmelserne i denne konvention." Hvorfor er ordet "mere" (end de sidste 3 år) tilføjet og dermed afvigende sammenlignet med Nordisk Konvention af 14. juni 1994 om Social Bistand og Sociale Tjenester?
- 6) Har Danmark – ved hjemsendelser – en generel tendens til at anvende Nordisk Konvention af 14. juni 1994 om Social Bistand og Sociale Tjenester og ikke EU-direktiv 2004/38/EF – (opholdsdirektivet) af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, således at den nordiske konvention bliver et våben i stedet for en ekstra beskyttelse af nordiske statsborgere?
- 7) De sociale ydelser i de nordiske lande er så ens, at socialturisme ikke burde forekomme. I Danmarks meddelelse fra 2011 erindrer Danmark om, at der er tale om meget få tilfælde af hjemsendelser af nordiske statsborgere, hvor der fra dansk side er truffet endelig afgørelse om hjemsendelse. Netop på grund af de få tilfælde er det uforståeligt, at Danmark vælger at sætte sit gode navn og rygte på spil for så få tilfælde. Det kan ikke være store økonomiske byrder der gør, at Danmark vælger at gå enegang. Hvorfor vil Danmark ikke ændre sin praksis?
- 8) Harmonerer Danmarks frivillige forpligtelser i henhold til konventioner og aftaler med den danske praksis med at hjemsende nordiske statsborgere, der har behov for socialhjælp? Se bilag for uddrag fra konventioner og aftaler.

Nordisk Råd

E 46/2013

Bilag:
- Den Europæiske
Menneskerettigheds-
konvention

Stillet af:
Satu Haapanen (gröna) og
Martin Kolberg (A)

Til:
Danmarks regering

J.nr. 13-00260-1

København den 17. september 2013

Satu Haapanen (gröna), formand
Martin Kolberg (A), næstformand

Den Europæiske Menneskerettighedskonvention

Artikel 8:

"Ret til respekt for privatliv og familieliv: Stk. 1. Enhver har ret til respekt for sit privatliv og familieliv, sit hjem og sin korrespondance. Stk. 2. Ingen offentlig myndighed må gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryghed eller landets økonomiske velfærd, for at forebygge uro eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres rettigheder og friheder."

EU-direktiv 2004/38/EF – (opholdsdirektivet) af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område

Betragtning 16:

"Så længe personer med opholdsret ikke er en urimelig byrde for værtsmedlemsstatens sociale system, bør de ikke udsendes, og udsendelse bør derfor ikke være en automatisk følge af, at vedkommende benytter det sociale system. Værtsmedlemsstaten bør undersøge, om der er tale om midlertidige vanskeligheder, og tage hensyn til opholdets varighed, unionsborgerens personlige forhold og størrelsen af den ydede støtte for at fastslå, om vedkommende er blevet en urimelig byrde for dens sociale system, så der må træffes foranstaltninger til udsendelse. Der bør under ingen omstændigheder træffes udsendelsesforanstaltninger vedrørende arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende eller arbejdssøgende, således som disse er defineret af Domstolen, medmindre det sker af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed."

Artikel 14, stk. 3:

"Unionsborgeres og deres familiemedlemmers benyttelse af værtsmedlemsstatens sociale system må ikke automatisk medføre foranstaltninger til udsendelse af de pågældende personer."

Artikel 14, stk. 4:

"Uanset stk. 1 og 2 og med forbehold af kapitel VI må der under ingen omstændigheder iværksættes foranstaltninger til udsendelse af unionsborgere eller deres familiemedlemmer, hvis:

- a) unionsborgerne er arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende, eller
- b) unionsborgerne er rejst ind på værtslandets område for at søge beskæftigelse. I så fald må unionsborgerne og deres familiemedlemmer ikke udsendes, så længe det kan dokumenteres, at unionsborgerne fortsat søger arbejde og har reelle muligheder for at blive ansat."

Helsingforsaftalen

Artikel 2: Retsligt samarbejde:

"Ved udformningen af love og andre retsregler i de nordiske lande skal statsborgere i de øvrige nordiske lande sidestilles med landets egne statsborgere. Dette gælder inden for samarbejdsoverenskomstens virkeområde."

Artikel 15: Socialt samarbejde:

Nordisk Råd

E 46/2013

Bilag:

- Den Europæiske Menneskerettighedskonvention

Stillet af:

Satu Haapanen (gröna) og Martin Kolberg (A)

Til:

Danmarks regering

J.nr. 13-00260-1

"De kontraherende parter skal virke for, at statsborgere i et nordisk land ved ophold i et andet nordisk land i størst mulig udstrækning skal kunne oppebære sådanne sociale ydelser, som ydes i opholdslandet til dettes egne statsborgere."

Nordisk Råd

Nordisk Konvention af 14. juni 1994 om Social Bistand og Sociale Tjenester

E 46/2013

Artikel 7: Beskyttelse imod hjemsendelse:

"En nordisk statsborger kan ikke hjemsendes på grund af vedkommendes behov for social bistand såfremt hans familieforhold, tilknytning til bopælslandet eller omstændighederne i øvrigt taler for at han bør forblive der, og i alle tilfælde ikke såfremt han i de sidste 3 år har haft lovlig bopæl i landet."

Bilag:
- Den Europæiske
Menneskerettigheds-
konvention

Artikel 9: Flytning til et andet nordisk land af personer med behov for behandling eller pleje af længere varighed:

"1. Når en person, der omfattes af konventionen, med behov for behandling eller pleje af længere varighed har ønske om at flytte fra et nordisk land til et andet nordisk land, hvortil den pågældende har en særlig tilknytning, skal de ansvarlige myndigheder i de to lande søge at medvirke til en sådan flytning såfremt denne vil forbedre den pågældendes livssituation.

Stillet af:
Satu Haapanen (gröna) og
Martin Kolberg (A)

Til:
Danmarks regering

J.nr. 13-00260-1

2. De ansvarlige myndigheder i fra- og tilflytningslandene kan som led i aftalen om flytningen træffe beslutning om fordeling af udgifterne til behandling eller pleje mellem myndighederne i de to lande.

3. I den udstrækning en aftale, som er nævnt i andet stykke, omfatter en fordeling af udgifter til ydelser ved sygdom skal en sådan aftale anses for en aftale i henhold til artikel 23, første stykke, i den nordiske konvention af 15. juni 1992 om social sikring."

Artikel 13, stk. 2: Samarbejde mellem myndigheder og organer:

"2. Ved samarbejde i sager, som angår børn, skal der vises særlig opmærksomhed over for barnets behov, barnets muligheder for kontakt med de personer der er af særlig betydning for barnet, og barnets egne ønsker."

FN-konvention af 20. november 1989 om Barnets Rettigheder

Artikel 12:

"1. Deltagerstaterne skal sikre et barn, der er i stand til at udforme sine egne synspunkter, retten til frit at udtrykke disse synspunkter i alle forhold, der vedrører barnet; barnets synspunkter skal tillægges passende vægt i overensstemmelse med dets alder og modenhed.

2. Med henblik herpå skal barnet især gives mulighed for at udtale sig i enhver behandling ved dømmende myndighed eller forvaltningsmyndighed af sager, der vedrører barnet, enten direkte eller gennem en repræsentant eller et passende organ i overensstemmelse med de i national ret foreskrevne fremgangsmåder."